02/05/2022

Κύπρου Χρυσόστομος: Ο κυπριακός λαός βίωσε τα μηνύματα οδύνης και ελπίδας που απορρέουν από τον Σταυρό

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Χαιρετισμό απηύθυνε ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος κατά την έναρξη των εργασιών του ΣΤ΄ Διεθνούς Συνεδρίου Κυπριακής Αγιολογίας (1-4 Μαΐου 2022), που διοργανώνει η Ιερά Μητρόπολη Κωνσταντίας και Αμμοχώστου με θέμα: "Η τιμή του τιμίου Σταυρού στην Κύπρο".

"Η νήσος των αγίων και των μαρτύρων είναι σήμερον κατάσπαρτη από ναούς που είναι αφιερωμένοι στον Τίμιο Σταυρό. Στη σκέψη μας, βέβαια, πρωταρχική θέση έχουν τρεις εφετοί ιεροί χώροι για τους οποίους ως Ελληνισμός αισθανόμαστε εσωτερική εγκαύχηση. Πρόκειται για το ιερό Μοναστήρι του Σταυροβουνίου, για τον βυζαντινό ναό του Τιμίου Σταυρού του Αγιασμάτι δίπλα στο χωριό Πλατανιστάσα και για την Ιερά Μονή Τιμίου Σταυρού Ομόδους.", είπε μεταξύ άλλων ο Μακαριώτατος.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο τον χαιρετισμό του Μακαριώτατου:

Με αισθήματα πολλής χαράς χαιρετίζω την έναρξη των εργασιών του έκτου Διεθνούς Συνεδρίου Κυπριακής Αγιολογίας με θέμα:

«Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ»

Θερμά συγχαίρω τον αγαπητό εν Χριστώ αδελφό, Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειο για τις άοκνες προσπάθειες και την επιμέλεια που κατέβαλε για τη διοργάνωση του παρόντος Συνεδρίου, καθώς επίσης τα μέλη της Επιστημονικής-Οργανωτικής Επιτροπής και όλους τους εκλεκτούς συνεργάτες του.

Επιθυμώ, επίσης, να συγχαρώ όλους τους καθηγητές και ερευνητές, που έχουν ενδιατρίψει γύρω από το σημαντικό αυτό θέμα και θα μας παρουσιάσουν τον καρπό των επιστημονικών τους μελετών στο παρόν Συνέδριο. Είμαι ευτυχής που καλωσορίζω στην Κύπρο μεγάλο αριθμό καθηγητών και ερευνητών από Πανεπιστήμια και ονομαστά ερευνητικά κέντρα.

Αιώνες πριν από τη Σταύρωση του Κυρίου και προτού βιώσουμε τη χαρά και την ελπίδα του ζωοποιού ξύλου, στην Παλαιά Διαθήκη έχουμε πολλές προτυπώσεις και προεικονίσεις του Σταυρού. Το «ξῦλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου» αποτελεί προτύπωση του Σταυροῦ, ο οποίος μας απελευθερώνει από τη δουλεία της αμαρτίας και μας χαρίζει την αιώνια ζωή.

Τα ξύλα, τα οποία ο Ισαάκ μετέφερε στους ώμους του, που θα άναβε ο Αβραάμ για να θυσιάσει το πολυφίλητο παιδί του, αποτελούν προτύπωση του Σταυρού, τον οποίο έφερε επί του ώμου του ο θεάνθρωπος, αιώνες πολλούς μετά.

Το ξύλο που ο Μωυσής, έβαλε, με εντολή του Θεού, στα πικρά νερά στην έρημο του Μερρά, τα οποία μετεβλήθηκαν σε γλυκά και πόσιμα, συμβολίζει το ξύλο του Σταυρού που έχει τη δύναμη να μεταβάλλει τις πικρίες της αμαρτωλής ζωής στη γλυκύτητα της εν Χριστώ καινής ζωής.

Κατά την περίοδο της Ρωμαιοκρατίας, η διαμορφωθείσα συνείδηση του κόσμου της αμαρτίας, θεωρούσε τον σταυρό ως έννοια ταυτισμένη με την ατιμία, το έγκλημα και τη μωρία. Συνεπώς, δεν ήταν εύκολο να συνειδητοποιήσει την κοσμογονική αυτή αλλαγή, που έφερε η θυσία του σταυρωθέντος Κυρίου μας. Δεν θα μπορούσαν ποτέ να σκεφτούν ότι το σύμβολο της ατίμωσης και τοῦ θανάτου, είναι το ουσιώδες σύμβολο της ελπίδας και της σωτηρίας του ανθρώπου.

Γι’ αυτό και ο θείος Παύλος διακηρύττει με τη γνωστή του παρρησία: « Ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δὲ σῳζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστι» (Α΄ Κορ. 1 18). Η εν λόγω φράση είχε ως αποδέκτες τόσο τους Ιουδαίους όσο τους Εθνικούς -Ειδωλολάτρες.

Γιατί, όμως είναι σκάνδαλο για τους Ιουδαίους και μωρία για τους Εθνικούς; Επειδή, οι μεν Ιουδαίοι περίμεναν άρχοντα και Βασιλέα αήττητο, με κυριαρχία επί της γης. Οι δε Εθνικοί δεν μπορούσαν να αποδεχτούν ένα Θεό που αφήνεται στους σταυρωτές για να θυσιαστεί επί του Σταυρού για τους ανθρώπους.

Στην προς Γαλάτας επιστολή του απόστολος Παύλος, ο οποίος έχει ως κέντρο της θεολογίας του τον Σταυρό, επανέρχεται για να διακηρύξει με τη δέουσα εσωτερική εγκαύχηση «ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι᾽ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται κἀγὼ τῷ κόσμῳ» (Γαλ. 6, 14).

Και ο ιερός υμνωδός άδει εναρμόνια: «Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωή και ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου, καὶ ἐπ’ αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν Ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν, ἐλέησον ἡμᾶς».

Και συμπληρώνει ευστοχότατα ο ιερός Χρυσόστομος: «Ὁ Σταυρός εἶναι ἑορτή καί πανήγυρη πνευματική. Γιατί προηγουμένως ὁ σταυρός ἦταν ἡ λέξη πού σήμαινε καταδίκη, τώρα ὅμως ἔγινε ἀντικείμενο τιμῆς».

Η Εκκλησία μας, δια μέσου των αιώνων, διακηρύττει ότι ο Σταυρός είναι το ιερότερο σύμβολο πάνω στο οποίο εκφράστηκε η ουράνια αγάπη του Χριστού για το απολωλός πρόβατο. Ακριβώς, γι’ αυτό τον λόγο αρχίζει και τελειώνει κάθε ακολουθία και κάθε συγκέντρωση με το σημείο του Σταυρού, το οποίο συγκεφαλαιώνει όλες τις βασικές αλήθειες της πίστεώς μας.

Την Τριαδικότητα του Θεού, τις δύο Φύσεις του Χριστού, και την Κάθοδο του δευτέρου Προσώπου της Αγίας Τριάδος στην ιερή μήτρα της Παναγίας μας.

Ο κυπριακός λαός, ο οποίος είχε το ιερό προνόμιο να ασπαστεί από τους πρώτους λαούς του κόσμου τα θεηγόρα μηνύματα του Χριστιανισμού δια του στόματος των Αποστόλων Βαρνάβα, Παύλου και Μάρκου, βίωσε σε όλη του την ένταση και τα μηνύματα της οδύνης αλλά και της ελπίδας και της πίστης που απορρέουν από τον Σταυρό του Κυρίου μας.

Αιώνες σκλαβιάς κάτω από την τυραννία πολλών κατακτητών ανέβαινε την πορεία του Γολγοθά αίρων επί των ώμων του τον Σταυρό του μαρτυρίου του.

Αλλά το σκότος εκείνο της δουλείας εφώτιζε μέσα του η προσδοκία και η βαθύτατη πίστη της Αναστάσεως. Γι'αυτό και παρέμεινε βαθύτατα προσκεκολλημένος στις χριστιανικές του ρίζες και πηγές από τις οποίες εξακολουθεί να πίνει το «καινό πόμα ἐκ τοῦ κενοῦ τάφου της ζωῆς» μέσω του οποίου ζωογονείται προσμένοντας και την εθνική του ανάσταση.

Η νήσος των αγίων και των μαρτύρων είναι σήμερον κατάσπαρτη από ναούς που είναι αφιερωμένοι στον Τίμιο Σταυρό. Σ**τη σκέψη μας, βέβαια, πρωταρχική θέση έχουν τρεις εφετοί ιεροί χώροι για τους οποίους ως Ελληνισμός αισθανόμαστε εσωτερική εγκαύχηση. Πρόκειται για το ιερό Μοναστήρι του Σταυροβουνίου, για τον βυζαντινό ναό του Τιμίου Σταυρού του Αγιασμάτι δίπλα στο χωριό Πλατανιστάσα και για την Ιερά Μονή Τιμίου Σταυρού Ομόδους.**

Με την αναστάσιμη διακύρηξη ότι «διὰ τοῦ Σταυροῦ (ἦλθε) χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ» κηρύσσω την έναρξη του παρόντος Αγιολογικού Συνεδρίου και εύχομαι από κέντρου καρδίας η πεπληρωμένη αυτή χαρά να πλημμυρίζει πάντοτε τις ψυχές όλων μας.

Μετ' ευχών εγκαρδίων

Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου,

.